

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Sestopna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 61.

V Ljubljani v ponedeljek, 12. maja 1884.

Tečaj I.

Bolgarija in vzhodna Rumelija.

Ako se tu in tam v evropskem novinarstvu usoda Bolgarije razpravlja s posebnim zanimanjem, moramo priznati, da se to ne godi morebiti zaradi politične važnosti mlade kneževine, nego zaradi odnošajev te dežele nasproti ostalim balkanskim državam ter nasproti obema na iztoku tekmujočima cesarstvima.

Bolgarska kneževina je v svoji današnji zemljepisni in politični obliki v pravem smislu besede pasterka evropske diplomacije, katera ji je za časa berlinskega kongresa v zibelj položila usodepolno darilo bodočih bridkihkušenj. Nedovršena v državopravnem smislu ostala je kneževina bolgarska zavisna od Turčije; v političnem oziru potrebna ji je podpora Rusije, a v narodnem oziru predstavlja kneževina samo del bolgarskega naroda, kajti skupščina diplomatičnih lečnikov, imenovana berlinski kongres, ni hotela vstvariti onemogli Turčiji krepkega sosedu, temveč je razcepila Bolgarsko ter v vzhodni Rumeliji ustanovila državni monsturn, ki ni niti narodno-bolgarski, niti turški ter je uže sedaj a bode še bolj v prihodnje uzrok vednim prepriom med bolgarsko kneževino in Turčijo.

Za prihodnje vnanje prepire kot naravno posledico narodnih narodopravnih diferencij je torej dovoljno skrbjeno, in torej ni čuda, da se kneževina v nedovršeni svoji obliki tudi v lastni hiši ne more umiriti in da se neprestano ziblje v valovih nasprotujoče si strankarske politike. Bolgari, otrsivši se komaj turškega robstva in nevajeni samostalnosti, niso še svesti si svojih pravic in dolžnostij, ker se jim ni točno označila pot, po kateri imajo dospeti do državne in narodne nezavisnosti; vezane so jim roke na dve strani in oni tarnajo isto tako zaradi protekcije ruske, kakor preklinjajo gospodstvo turško ter željno pričakujejo onega dne, ko se bodo mogli združiti z brati svojimi v vzhodni Rumeliji.

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gógolj, poslovenil K. Strekelj.)

(Dalje.)

XII.

Daleč od ukrajinske dežele, ko se prepotuje Poljsko in se je šlo uže mimo Levóva, z ljudmi napolnjenega mesta, vzdigajo se cele vrste previsokih gor. Gora za goro, kakor kamenita veriga, rije na pravi in na levi iz zemlje in kuje jo v kamenite sklade, da ne bi prodrlo v njo šumeče in vršeče morje. Te kamenite verige segajo v Valahijo in zemljo Sedmograško in vzdigajo se kot velikanska gromada v podobi podkove med gališkim in ogerskim narodom. V našem kraju ni takih gor. Oko si jih ne upa pogledati, in na vrh nekatere iz njih še ni stopila človeška noga. Čudna je tudi njih oblika: ali je vzbunjeno morje o viharju udarilo črez široke bregove, naglo zagnalo nelične valove proti nebu, in so ti

Da se stvaritve berlinskega kongresa ne bodo in ne morejo ohraniti brez bistvenih sprememb, da bode prišel dan združenja tudi za Bolgare, o tem pač ni dvojiti. Mnogo bolgarskih rodoljubov pričakovalo je sicer uže letos, ko je potekel mandat generalnega guvernerja Aleko paše, znatnega prevrata v političnem oziru; sklicevali so skupščino za skupščino ter energično terjali, da se provinca rumelijska pripoji kneževini bolgarski. Želje njihove se za sedaj še niso izpolnile; sedanji politični položaj pač ni ugoden taki nameri. Rusija, katera bi utegnila pospeševati zaželeni cilj bolgarskih domoljubov, ima posla dovelj z domačo politiko in vežejo jo tudi oziri na ostale vlasti, a ostalim državam je gotovo povoljnejše, ako se čim delj vzdrži sedanje stanje.

Kakor uže rečeno, se nade bolgarskih rodoljubov za sedaj niso izpolnile. Mesto odstopenega guvernerja Aleko paše imenovan je dosedanji načelnik notranje uprave, Krestovič, novim guvernerjem. Krestovič je rojen Bolgar pravoslavnega veroizpovedanja ter je, čeravno vzgojen v duhu turške birokracije, vendar prijazen domoljubnim težnjam svojih rojakov; okolnost, da uživa tudi simpatije Grkov in Turkov, mu bode v novem položaju gotovo le na korist.

Res je sicer, da se ideja združenja pod njegovim vladanjem pač ne bode uresničila, zato pak se bode narodni živelj lahko mirno razvijal in krepil in tim lažje bode potem, kedar pride pravi trenotek, posegel v borbo in odločil jo v svojem smislu. —g.

Iz državnega zbora.

V seji 9. maja stavl je poslanec dr. Nitsche z drugovi predlog, naj se prenaredi § 2. postavbe s 14. dec. 1866 v tem smislu, da se postavne obresti znižajo od 6 na 5%. Ta nasvet je naravna posledica splošne prikazni, katera se opazuje v denarnem prometu, da

obviseli v zraku? Ali so se z neba vtrgali teški oblaki in se zagostili v zemlji, saj je na njih ista modra svetloba in beli njih vrhovi se isto tako blešče in iskre na solncu? Do Karpatskih gor še slišiš rusko govorico, tudi za gorami se še glasi tu pa tam kaka sorodna beseda; ali tam ni več tiste vere, in tudi govor ni tisti. Tam živi ne maloštevilni narod ogerski; na konjih jezdi, borí se in pije kakor kozaki; za konjsko opravo in drage obleke ne bojé se potegniti iz žepa cekinov. Med temi gorami so široka in velika jezera. Kakor steklo so nepremična in kakor zrcalo kažejo v sebi gole vrhove gorá in zelena njih vznožja.

Pa kdo jezdi sredi noči na ogromnem svojem vrancu, naj se zvezde blišče ali ne blišče? Kak junak nečloveške rasti skače nad gorami in nad jezeri ter se odseva s svojim velikanskim konjem v nepremičnih vodah, ko se neskončna njegova senca strašno vleče po gorah? Blešči se olikan njegov oklop; na pleču visi mu kopje; ob sedlu rožlja sablja; šlem je spušen doli; oči so zaprte, vejice pobešene — on spi in spěč drži povódec; za njim sedi na istem konji mlad

namreč vsled obilega kapitala obrestna mera čedalje bolj pada.

Na to sta prišli na vrsto dve interpelaciji. Znani *general en chef* nemškega „Schulvereina“, dr. Weitlof, interpeluje vlado, zakaj ne odgovarja Koppovi interpelaciji v zadevah dunajskega živinskega semnja, ter ali ne namerava, preklicati svoje škodljive naredbe? Levičarski pokrovitelji ogerskih mešetarjev in domoljubnih dunajskih mesarjev hočejo tedaj na vsak način kapital kovati iz neuspeha, kateraga je sedanjemu ministerstvu, še bolj pa interesom dunajskega prebivalstva naklonilo čudovito postopanje dunajskega mestnega zbora.

Druga interpelacija, stavljena po Bož. Raiču in podpisana od vseh slovenskih poslancev, se suče okolo nečuvnega škandala s cesarsko zastavo pri slovenskem volilnem shodu v Slov. Bistrici. Z nobene strani se ni zanimalo, da je mestni župan bistriški v istini dal po žandarjih odpraviti črno-zolto zastavo z gostilne, kjer so bili zbrani slovenski volilci. Naravno, da je gorostasni faktum vzbudil občno senzacijo in opravičeno nejevoljo v zbornici. Stvar je tudi vsega pomisleka vredna. Gotovo ne zaradi malostne osebe slovenje-bistriškega *pater patriae*, katerega prav toplo priporočamo skrbnemu nadzorstvu ondotnih zdravnikov, temveč radi tega, ker se iz vsega razvidi, v kakem milovanju vrednem položaji so naši bratje v sosedni Štajerski. Nadejamo se, da bode ministerstvo z vsemi sredstvi ter s celim upravnim aparatom delalo na to, da se brzda tevtonska brezobzirnost in varuje eksistenčno pravo zvestega slovenskega življa. Kam pač pridemo, ako štajerski Slovenci ne bodejo več smeli zborovati pod znamenjem državne celokupnosti ter ponašati se s cesarsko zastavo?

Po tej zanimivi epizodi se je pričela razprava o avtentičnem tolmačenju zadnje alin. § 28. tiskovnega zakona, oziroma o dotičnem predlogu, ki meri na to, da smejo listi prinašati istinita poročila, tudi v posnetkih, o govorih v drž. zboru. Predlog je bil skoraj jednoglasno sprejet v drugem in tretjem branji.

paž; tudi ta spi in drži se v spanji za junaka. Kdo je, kam, po kaj jezdi? Kdo to vé! Ne en dan, ne dva dni jezdi po teh gorah. Ko zablisne dan in izide solnce, ni ga več videti; le redko kedaj opazijo pogorci, da se po gorah vleče neka dolga senca, da si je nebo jasno in ni na njem nobenega oblaka. Komaj pa pripelje noč svojo temo, in za nova ga je videti in odseva se v jezerih, in za njim trepetaje skače senca njegova. Mnogo gor je uže prejezdil, zdaj jezdi gori na Krivan. Ni je med Karpati višje gore od te; * kakor cesar vzdiguje se Krivan nad drugimi gorami. Tukaj ustavita se konj in jezdec; ta pogrezne se še bolj trdno v spanje, in oblaki spuste se krog njega ter ga zakrijejo.

XIII.

— Št . . . tiho, žena! ne tolci tako, dete moje je zaspalo. Dolgo je kričal moj sin,

* Gogolj se je v tem zmotil: Krivan ni najvišja gora med Karpati (višje od njega so: Gerlsdorfski rt, Lomniški rt, Negoj, Bučec); ali v dobi, ko je Gogolj pisal povesti „Večera na hutorě bliz Dikaniky,“ ineli so jo za najvišjo. Op. prel.

Zbornica prestopi potem k zadnji točki dnevnega reda ter razpravlja načrt zakona o mladostnih delavcih in delavkah, dalje o dobi vsakdanjega dela in o nedeljskem počitku v rudnikih. To je nekak uvod k veliki debati o šestem poglavju obrtnega reda, katera se je danes pričela v našem parlamentu. Na vsak način je postava, predložena po obrtnem odseku, znamenit napredek v našem delavskem pravu; le to nam ni všeč, da je levica, porabivši slučajno razmerje glasov, urinila neko spremembo v § 1., vsled katere se smejo tudi otroci med 12. in 14. letom na prošnjo svojih starišev in s posebnim dovoljenjem rudarskih oblastev porabljati pri rudarskem delu. Drugi nasveti levičarjev, ki so si prizadevali, omejiti in oslabiti zakon, bili so zavrženi. Razgovora so se udeležili minister grof Falkenhayn in poslanci Sprung, dr. Rieger, grof Wurmbrand, vitez Chlumetzky, dr. Magg in poročevalec Schindler.

Prihodnja seja bode danes, 12. maja. Čujemo, da bode odslej zbornica zborovala vsak dan, da reši vsaj deloma v izobilji nakupičeno gradivo.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Da se državni proračun v prihodnje zamore o pravem času državnemu zboru v pretresanje predložiti, namerava vlada budget za leto 1885 precej v jeseni, ko se bode zbor zopet sešel, izročiti v razpravo. V to svrhu naložilo se je vsem c. kr. uradnikom, da precej storé potrebne korake ter da poročajo o zneskih, ki se imajo staviti v državni proračun. Dotična poročila priposlali se imajo ministerstvu najpozneje do 15. julija.

Državnemu zboru došlo je od vseh strani mnogo peticij, naj se način, po katerem se nabira vojaška taksa, spremeni. V zadnji seji vojnega odseka zaključilo se je, da se te peticije odstopijo vladi. Za referenta izvoljen je bil dr. Matuš.

Ker vlada želi, da se zakonska osnova o pristojbinskem davku reši čim preje, prišel bode ta predmet uže v jedni prvih jenskih sej državnega zbora na dnevni red. Klub desnega centra posvetoval se je uže večkrat o tej zakonski osnovi ter se izjavil proti odredbam paragrafov 4 in 6. V tem smislu nasvetoval se je popravek, za kateri se bode skušalo pridobiti tudi ostale klube.

Položaj na Hrvaškem se še vedno ni razbistril. Kakor znano, snuje se o tem, da se dosedanja narodna stranka po polnem razruši. „Agramer Ztg.“ naglašala je nedavno v izvrstnih člankih potrebo, da se narodna stranka vdri tudi v prihodnje. Sedaj pišejo tudi vladne „Narodne Novine“ v tem smislu. Članek imenovanega časopisa omenja, da so rušenje na-

rodne stranke provzročile okolnosti, za katere stranka ne more biti odgovorna. Aera kraljevega komisarijata, neopravičeno postopanje madjarskih časopisov, da celó ogerske vlade — vse to je sejalo neslogo med članovi stranke. Na vprašanje, kaj se ima zgoditi sedaj, odgovarja članek, da vključ vsemu temu narodna stranka ne sme odstopiti s pozorišča, da ne sme odložiti orožja, kajti razmere so takove, da bi se narodna stranka morala vstvariti, ako bi uže ne obstala. Samo na podlagi obstoječih temeljnih zakonov mogoče je vspešno delovati; nečvrsta še državopravna zgradba mora se ukrepiti in osigurati. To je glavna naloga narodne stranke in nobena ostalih strank ne more je rešiti, uže po stališču ne, katero zavzemajo.

Tuje dežele.

Glavna novost, s katero se pečajo vsi listi, je, da je nemški državni zbor pri glasovanju po imenih sprejel zakon proti socializmu z 189 proti 157 glasovi. Predno se je glasovalo, umaknil je Windthorst svoje predloge. Narodni liberalci in konservativci glasovali so složno za postavbo; glasovi središča in svobodnomiselne stranke so se cepili. Odločili so glasovi središča.

„Pol. Corr.“ poroča se od zanesljive strani iz Rima, da je vest o demisiji kardinala Ledohovskega po polnem neresnična. Dopisnik pa priznaje, da se sveta Stolica kakor tudi pruska vlada trudita, da najdeta prikladnega naslednika kardinalu Ledohovskemu v nadškofiji poznanjski.

Italijanska vlada odpovedala je Avstriji literarno konvencijo, kakor je to uže prej storila gledé ostalih držav. Ta korak meri na to, da se konvencije, izvirajoče še iz dobe kraljestva sardinskega, vprilicijo premenjenemu postavodajstvu Italije in drugih držav o duševni svojini.

Dogovori o konferenci so skorej po polnem potihnili. Kakor je soditi, vzrok je temu nesporazumljenje med Angleško in Francosko.

Na otoku Kreti vlada zopet mir. Te dni otvorila se je skupščina; proračun je zelo ugoden, tako da se bode moglo zidati nekoliko novih luk ter urediti tudi vprašanje o cerkvenem premoženju.

Dopisi.

Iz Ribnice, dné 8. maja. (Izv. dop.) Danes je naše „Strelno društvo“ imelo velevažen in vesel dan. Od leta 1830. obstoji to društvo v našem prijetnem trgu. Leta za leti se je vedno vežbalo v streljanju, dokler ni bilo pred kacimi 17 leti za nekaj časa zadremalo. Po vzbujenju leta 1869. pa do dandanes strelja se vsako poletje kaj pridno in vsikdar je bila

zdaj spi. Jaz pojdem v les, žena! Pa čemu me tako gledaš? Ti si strašna; iz oči se ti istegujejo železne klešče... uh, kako dolge! in žaré, kakor ogenj! Ti si gotovo čarovnica! O, če si čarovnica, poberi se od tod! Ti mi še sina ukradeš. Kako prismojen je ta asaul; on misli, da mi je veselje živeti v Kijevu; ne, tukaj je sin, pa mož moj; kdo neki pa bo pazil na kočjo? Ušla sem tako tiho, da nista slišala nič ni pes ni mačka. Ti, baba, se hočeš narediti zopet mlado — to ni tako težko; glej, samo plesati se mora, tako, kakor jaz plešem... Izgovorivši té in take nezvezane besede, zapleše Katarina, strmo pogleduje na vse strani in upira se z rokami v bok. Ječaje topotá z nogami; brez mere, brez takta zvené sreberne podkve. Nespleteni črni lasje mahajo ji po belem vratu. Mahaje z rokami in kimaje z glavo, zleta kakor ptica tje in sem, pa nič ne preneha; zdi se, kakor bi se zdaj zdaj ali brez moči morala zgruditi na zemljo, ali pa odleteti še svetá. Žalostna stoji stara strežnica, in solzami zalile so se ji globoke gube po obrazu; težak kamen leži na srcu zvestim hlapcem, ki gledajo svojo gospodinjco.

Ona je uže po polnem oslabela in leno topotá z nogami na enem in istem mestu, misleč, da pleše „grlico“. — Jaz pa imam ogričaj, fantje! reče naposled, ko preneha: vi ga pa nimate!... Kje pa je moj mož? zakriči nenadoma in potegne izza pasa turško bodalo. — O! to ni tak nož, kakor ga potrebujem. Pri teh besedah pokažejo se na njenem obrazu solze in žalost. — Mojemu očetu srce globoko leži v prsih; ta nož ne seže tako daleč. Njegovo srce je iz železa skovano; skovala mu jo je neka čarovnica v peklenskem ognju. Čemu ne pride oče moj? Ali ne vé, da ga je čas zaklati? On pač hoče, da jaz sama pridem... Svojega govora ne dokonča in čudno se zasmeje. — Na um mi je prišla jako zabavna povest: spomnila sem se, kako so pogrebali mojega moža. Saj so ga živega pokopali... kak smeh me sili!... Slušajte, slušajte! Namesto da bi govorila, začne peti pesem:

Beži mi voz krvav, beži,
Na vozu tem kozak leži,
Ustreljen in porezan.
A v pravi puško mi drži,
Po puški tej se toči kri,
Krv je cela reka!

to tukajšnjemu civilnemu občinstvu, bodi-si tega ali onega stanu, najlepša in najzanimljivejša zabava.

Sedanjemu delajočemu odboru pak se je posrečilo, z lastnimi troški in s pomočjo imovitih udov, kateri so les, opeke itd. žrtvovali, postaviti na prejšnjem mestu, kjer je stala stara strelna koliba, novo, večjo in lično zidano „strelišno hišico“, koja po polnem ugaja sedanjim razmeram. Kako lepo se ona podaja s svojo lično vnanjo obliko, živimi barvami in zelenimi okni k okoli stoječim drevesom, drevedu, travnikom in njivam! Kako romantično pristojna njena lega celemu strelišču in kak lep kinč je in bode to za trg! Vsak je ponosno ogledaval to idilično podobo!

Namen je bil, letošnjo strelno sezono začeti uže 1. majem, toda neprestano deževje oviralo je vnanje in notranje delovanje tako, da je bilo mogoče še le na osmi dan maja otvoriti novo „strelišno hišico“. Akoravno je še prejšnji dan zelo deževalo in se je vsak-kateri bal, da bode v četrtek slabo vreme nagajalo tujcem, je vendar prorok barometer pravo pogodil, da se bode zvedrilo. Okoli tretje ure popoldne začelo se je streljanje iz pušk in časih je zagrmel možnar, v znamenje, da so spretni strelci zbrani, kateri se tukaj za čast in za razstavljenе dobitke bijo. In res, uže več let sém se ni opazovalo takega izvrstnega streljanja, kakor ravno danes. Izmed došlih in tukajšnjih strelcev vsak je dobil po dve, tri in nekateri še več odlikovanj. Ker je bilo streljanje v delavniku, zato ni bilo navadnega občinstva prišlo gledat, pač pa je bila vsa ribniška *haute volée* zbrana in je tukaj dostojno in veselo-živahno praznovala odprtje nove „strelišne hišice“ in začetek strelne sezone.

Ker je tedaj to zabava, katera se redko na deželi dobi, posebno pa, ker je lega tukajšnjega strelišča tako pripravna in izvrstna za streljanje, želeli bi bilo, da bi tudi naši sosede Laščanje in gospodje iz Kočevja hoteli k našemu „strelnemu društvu“ pristopiti ter da bi ob praznikih in nedeljah, kadar se strelja, nas z mnogoštevilnim obiskom počastili in se z nami vred zabavali. Ni lepšega odpočitka po duhamornem sedenju v tesnih sobah in delanji nego peljati se eno uro v lepem vremenu, zabavati se nekoliko časa v prijateljski družbi, potem pa, hajdi domov o lepi mesečini in drugi dan zopet na delo! To je največja prednost dežele pred mestom.

Pa kakor ima vsaka stvar svojo senčno stran, tako tudi tukaj velevažna oseba nadlege dela. Namesto da bi občinski zastop vesel bil, da se napravi kaj lepega in mikavnega za trg, da bi tujci radi k nam dohajali in tukaj gostilničarjem kaj spečati dajali, nasprotuje izvršitvi „strelišne hišice“, ne da bi pri tacem podjetju kaj oškodovan bil. Vendar so se tudi te ovire srečno premagale!

Nad reko javor mi stoji,
Nad javorom pa vrana kroka,
A za kozakom mati joka.
Ne jokaj, mati, nič se ne boj!
Saj le oženil sín se je tvoj!
Za ženko vzel si je gospóco,
Vzel v polji čistem je zemljíco; —
Oj brez okenc, oj brez vrat,
Pesmi konec je takrát.
Plesala je riba za rakom...
Kdor pa mene ne bo ljubil, vrag mu vzami mater!*

Tako so se mešale pri nji vse pesmi. Uže dva dni živi v svoji koči in ničesar noče slišati o Kijevu; še moliti noče; pred ljudmi beži in z jutra do poznega večera blodi po temnih dobravah. Ostro vejevje praska ji bel obraz in pleča; veter razpihava nespletene lasi; jesensko listje šumi ji pod nogami — ona ne pazi na nič. Tedaj, ko uže pojema večerna zarija, pa se zvezde še niso prikazale, in ni še zasvetil mesec, strašno je hoditi po lesu: o drevesih praskajo se in prijemajo se za veje nekršćeni otroci; oni ječe, krohotaajo

* Tu je združil Gogolj več maloruskih narodnih pesem brez prave zveze, kakor to dušnemu stanju Katarininemu ugaja. Op. pri.

Iz logaških Rovt. (Izv. dop.) Cesta, ki pelje iz Dolenjega Logatca v Rovte, je občinska cesta, za katero imata občini Dolenji Logatec in Rovte skrbeti. Po tej cesti pripeljejo Rovtarji v Logatec vse, kar so pridelali, svoje poljske in gozdne pridelke, in sploh vse, kar hočejo spraviti v denar. V Dolenjem Logatcu nakupijo Rovtarji živež in vsako drugo reč, ki se pri hiši in gospodarstvu leto in dan potrebuje. Od vsega tega imajo Dolenji Logatčani lep dobiček; bila bi tedaj njih dolžnost, da bi tem marljivejši skrbeli za popravilo in vzdrževanje tistega dela logaškoročarske ceste, ki pelje po logaškem polju od Kramarja navzgor do meje davčne občine dolenjologaske pri Berlogu ali Medvedcu. Pa glej! ravno ta del ceste, za katerega imajo skrbeti občani iz Dolenjega Logatca, je v zelo zanemarjenem in žalostnem stanju. Voda stoji na cesti črevelj visoko in zakriva globoke tolmine, v katere se zaganjajo kola, da gorje živini, ki vozi, in človeku, ki se vozi. Nikakor se ne dá tajiti, da je postala ta cesta popotnim ljudem in vpreženi živini celó nevarna. Pa na vse naše prošnje za popravilo tega dela ceste se Dolenji Logatec ne briga veliko, akoravno mu tudi postava to dolžnost naklada. Ako bi pa Dolenje-Logatčani to svojo dolžnost spolnovali, bi lahko voznik v Rovtah, ko se odpravlja v Logatec, ravno še enkrat toliko naložil, in med tem, ko sedaj potrebuje do Logatca štiri ure časa, bi potem lagoma prišel tja v treh urah in poprej. Za trdno upamo, da bo dodelana k večjemu v treh letih okrajna cesta iz Žirov čez Rovte v Logatec. Do tega časa pa naj skrbé pristojne oblasti za dobro vzdrževanje omenjene ceste. To bi se moralo zgoditi uže z ozirom na daleč okolo znane živinske semnje v naših Rovtah.

Z Blok, 10. maja. (Izv. dop.) Ker se je uže mnogo pisalo o zboljšani kmetijstva, torej dovolite, da tudi jaz besedico zinem o propadu naše kmetije ter o uzrokih žalostne te prikazni. Gotovo moram iz prepričanja trditi, da med najvažnejše uzroke pogina naših poljedelcev spadajo tudi sledeči: V prvi vrsti neomejena prostost, vsled katere se sme sleherni ženiti brez kakage zavetja ali premoženja; nahajajo se vasi, kjer je več gostačev nego posestnikov, kar gotovo kmetu ne more biti v korist. — Slabo vpliva tudi nesrečna loterija, katera se je tudi med kmeti tako vdomačila, da se nahajajo kmetje, kateri stavljajo brez prenehanja pri vsakem žrebanju; ako bi se koncem leta preračunilo, koliko da se potratí s to bedarijo, bi se jako lepa svota dobila, zraven pa še kmet veliko časa zamudi, ko je zmiraj v številkah utopljen ali na potu k loterijskemu uradu, poleg tega dobi še kakage tovariša, ter se lepo razgovarjata o vražji „sreči“, tarnajoč, kako blizu jih je bil eden ali drugi zadel! potem se pa podasta v kako „šnopsarijo“ na ta „kratkega“, ter ga frakelj

se, valé se v klopec po potéh in po visokih koprivah; iz dneperskih valov vzdigajo se krdeloma device, ki so pogubile svoje duše; lasje padajo jim se zelene glave na pleča; voda, ki jim odteka z dolgih las na zemljo, zvočno šumlja, in devica sveti se skozi vodo, kakor skozi kako srajco od stekla; usta se čudno nasmihajo, lica jim žaré, oči mamijo duše . . . Taka devica bi se rada raznela v ljubezni, rada bi poljubovala . . . Beži, krščen človek! usta njena so — led, postelj je — hladna voda; ona te bo ščegetala in potegnila v reko! . . . Katarina ne pazi na nič, ona se ne boji ruselek; pozno v noč leta blazna okrog in išče očeta.

Z ranim jutrom prišel je nekak gost, zal gospod, v rudečem županu, in poprašuje po gospodu Danilu; vse posluša, utira si z rokavom zajokane oči in maja z ramami. On se je, pravi, bojeval vkupe s pokojnim Buruljbašem; vkupe sta se borila proti Krimcem in Turkom; on pač ni pričakoval, da bo gospod Danilo storil tak konec. Še o mnogem drugem govori gost in hoče videti gospo Katarino.

Katarina s prva ne sliši ničesar, kar govori gost; naposled prične, kakor bi bila pri

za frakljem te strupene pijače spraznujeta, in tako je zgubljen celi dan — in delo zastaja! Slabo vpliva na naše poljedelstvo tud ponočevanje naše mladine. Kakor hitro fant malo odraste, uže so ga vsi nepotrební kraji ponoči polni, in navadno sledé slabi nasledki iz te razvade.

Razne vesti.

— (Truplo umrle cesarice) prenesli so soboto 10. maja k večnemu počitku v cerkev oo. kapucinov na Dunaji. Nekoliko pred 5. uro popoldne stopil je cesar iz zakristije v cerkev. Spremljali so ga cesarjevič Rudolf s presvetlo soprogo in vsi na Dunaji živeči nadvojvode in nadvojvodinje. Kmalu potem približal se je sprevoz z mrtvo cesarico in se pomikal v cerkev. Vodil ga je knezoškof Gangelbauer. Krsto so postavili na katafalk in nadškof jo je blagoslovil vidno ginjen. S tresočim glasom je izgovarjal običajne molitve. Potem je zapela dvorna kapela *Libera*. Pri zadnjih glasih približal se je prvi c. kr. dostojanstvenik krsti in izročil ostanke cesarice Marije Ane zvestemu varstvu oo. kapucinov. Redovniki so pristopili in vzdignili krsto. S počasnimi koraki so nesli truplo v podzemeljske prostore. Grobna tihta je vladala, čulo se je le ihtenje žalujoče cesarske obitelji. Kmalu je stala krsta na odločenem mestu, kjer počiva pobožna cesarica Maria Ana Pia na strani svojega soproga, nepozabljivega cesarja Ferdinanda.

— (Dvoboj.) Na svetovnem glasu so tako zvane „Gesundheitspistolen“, ki se rabijo tolikrat pri dvobojih naših vročerknih madjarskih sosedov. A tudi k nam so uže zašli ti izvrstni samokresi, ki imajo to dobro lastnost, da nikdar ne zadenejo, vitežki časti pa vendar le zadosté. Te dni sta se namreč bila s takim orodjem dva velika junaka naše levičarske stranke, Reschauer in Schönerer. Strašno dejanje se je baje vršilo na ogerski meji. Streljala sta na 15 korakov, oba na jedenkrat — se vé, brezvspešno; tega bi nam prav za prav še pristaviti ne bilo treba, ker smo uže opisali dotično morilno orožje. Po dvakratnem strelu sta si podala roke in družina se je vrnila na Dunaj.

— (Roparsk umor v kasarni.) Oggerski listi poročajo o naslednjem zločinu: Te dni so našli vojaki 11. lovskega bataljona v Raabu najemnico vojaške kantine in njenega 24letnega sina v strašnem stanu v sobi na tleh. Bila sta vsa krvava in posebno fant je bil razmesarjen. Vojaško poveljništvo je takoj ukazalo, da se kasarna zapre in preiščejo vsi vojaki, a pri nobenem niso našli nič sumljivega. Sodnijska komisija našla je v sobi umorjenih 218 gold. denarja in nekoliko drugih vrednostij. Zdravnik je izjavil, da se je zločin zgodil s pomočjo dolzega noža, male sekire in debele steklenice, ki je razbita ležala krog

pameti, poslušati njegove besede. On govori o tem, kako sta živela vkupe z Danilom, kakor brat z bratom; kako sta se enkrat skrila Krimcem pod nasipom . . . Katarina ga posluša in ne pušča ž njega svojih oči.

— Zopet oživlja! mislijo si hlapci, gledaje na njo: — ta gost bode jo ozdravil! Uže vam posluša, kakor bi bila pametna.

Gost prične mej tem razkladati, kako mu je nekda, ko sta ravno odkritosrečno govorila, rekel gospod Danilo: „Glej, brat Koprén; kader po volji božji mene ne bo več na svetu, vzemi mojo ženo k sebi in dovoli, da postane tvoja žena. . .“

Strašno nameri nanj svoje oči Katarina. — A! to je on! to je oče! vsiklikne in vrže se z nožem nanj.

Dolge se bori ta žnjo in ji skuša iztrgati nož; naposled ji ga izvije, zamahne — in izvršilo se je strašno delo: oče ubil je blazno svojo hčer.

Prestrašeni kozaki vržejo se nanj; ali čarovniku se je uže posrečilo, skočiti na konja in izginiti.

(Dalje prihodnjé.)

žrtev. Najemnica se je čez dolgo časa zavedela in pravila komisiji, da sta jo napadla po noči dva lovca, ki sta poprej sina pobila na tla. Vzela sta 14 gold., do drugega denarja pa nista mogla, ker je bil dobro zaprt. Ženi se ni posebno hudega zgodilo, a sin je bil takoj na mestu mrtve. Novejše vesti pa poročajo, da je preiskava pokazala nepričakovan izid. Najemnica je sama usmrtila svojega sina! Prepirla sta se vedno in omenjenega jutra je sin udaril mater z debelo steklenico, mati pa je potem s sekuro in z nožem toliko časa obdelovala sina, da je mrtev obležal. Denarja ne manjka nič; nečloveška mati se je umetno delala nezvestno.

— (Neprava sodnijska komisija.) V departementu allierskem na Francoskem pripetila se je te dni zgodba, ki nas živo spomina na znan napad češkega mlinarja pri Toplicah. Na gradu Puy-Quillon stanovala je bogata udova. Zadnje sredo pride v grad sodnijska komisija in naznani prestrašeni gospej, da ima nalog, zapreti jo zaradi — goljufije. Sodnija je namreč dobila dokaze, da je gospa nepravilno ravnala s premoženjem umrlega soproga. Grajščakinja je strahu omedlela in konečno zatrdela na vse mogoče načine svojo nedolžnost — a nič ni pomagalo. Vendar komisar ni bil trd mož. Razodel je gospej, da zakon dovoljuje tudi kavcijo; ako mu izroči primerno svoto, sme ostati v svojem gradu, dokler se pravda ne izteče. Samo jeden uradnik bode stanoval v gradu, da pazi na njeno početje. — Radostna je dala grajščakinja zahtevano velikansko svoto in komisar se je uljudno poslovil, pustivši jednega tovariša za stražo v gradu. Čez malo minut je zginil tudi ta, in gospa je spoznala, da so jo prekanili predrzni lopovi, ki so igrali uloge sodnijskih komisarjev. — Do sedaj roparjem še niso na sledu.

Domače stvari.

— (Requiem) za umrlo cesarico Nj. veličanstvo Marijo Ano vršil se bode v sredo 14.ega maja ob 10. uri zjutraj v stolni cerkvi. Povabljeni so k tej svečanosti vsi dostojanstveniki.

— (Requiem) za umrlega kanonika gosp. dr. Gogolo služil je danes dopoldne ob 10. uri v stolni cerkvi šenklaški gosp. mil. stolni prošt, g. Jožef Zupan, z veliko duhovensko asistenco. Prisostovali so g. deželni predsednik bar. Winkler, dvorni svetnik g. grof Chorinsky, vladni svetnik g. baron Pascotini-Juriškovič, cesarski svetnik, deželni odbornik g. Murnik, vladni c. kr. komisar g. Schwarz, sorodniki umrlega, vsi gg. bogoslovci in gg. profesorji bogoslovja in mnogoštevilno občinstvo.

— (Dnevni red) mestnega odbora seji, katera bode jutri ob 6. uri po poludne v mestni dvorani: 1.) Naznanila prvosedsstva; 2.) volitev podžupana; 3.) volitev stalnih 8 odsekov mestnega odbora; 4.) volitev po jednega mestnega odbornika: a) v stalni zdravstveni svet, b) v direktorij za mestni užitninski zakup, c) v vodovodni odsek; 5.) volitev treh članov klavničnega ravateljstva.

— (Volilni shod) volilcev prvega razreda za mestni zastop vršil se je včeraj ob 11. uri dopoldne v dvorani čitalnice. Ker po mestnih odbornikih priporočani kandidat gosp. profesor Senekovič ni kandidature sprejel, postavili so volilci enoglasno gosp. Henrika Ničmana, hišnega posestnika, kandidatom mestu gosp. Fortune, ki se je odpovedal odborništvu.

— (Mobilni bataljon) domačega pešpolka pride, kakor smo zvedeli iz gotovega vira, v Bosno.

— (Pogreb) veterana tukajšnje kolone rudečega križa za prenašanje in oskrb ranjencev, g. Kopečnika vršil se je včeraj po poludne res slovesno. Kopečnik je prvi od kolone rudečega križa, ki je umrl. Kolona je tedaj prvokrat v uniformi se udeležila pogreba, isto tako nad 120 veteranov se zastavo. Sprevoz je spremljevala vojaška godba domačega pešpolka št. 17, potem odborniki tukajšnjega oddelka rudečega križa gg. dvorni svetnik grof Chorinsky, cesarski svetnik gosp. Murnik in c. kr. stotnik v pokoji g. Vincencij Hübschmann, ki je ob jednem poveljnik tukajšnji koloni. Na grobu je govoril predsednik veteranskega društva, g. Jurij Mihalič, ter je v svojem govoru slavil navdušenost umrlega, za av-

strijsko cesarstvo in presvetlo habsburško rodovino, kajti umrli, dasi oče starih nepreskrbljenih otrok, vstopil je vendar prostovoljno v vrste istih mož, kateri hoté na bojišči vojakom avstrijske armade, ki so ranjeni ali oboléli, pomagati. Govor napravil je velik utis na veterane in mnogobrojno zbrano občinstvo.

— (Izlet telovadnega društva „Sokol“) v Dol, katerega se je vdeležilo jako mnogo članov s svojimi rodbinami in prijatelji sokolstva, vršil se je pri najlepšem vremenu v izbornem redu. Sokolce je spremljevala mestna godba. Povsod so bili „Sokolci“ prijazno vzprejeti, zlasti pa v Dolu pri g. Levcu, kjer so bili izvrstno postreženi. Zvečer ob 1/4 10. uri vrnil se je „Sokol“ z mešanim vlakom v Ljubljano nazaj; do čitalnice ga je spremljala godba in mnogobrojno občinstvo.

— (Popihal) jo je iz zapora c. kr. okrajne sodnije v Radovljici Matija Ažman, 40 let star, srednje postave, močan, bledega obraza, črnih las in enakobarnih brk. Govori Ažman nemški in slovenski v škofjeloškem narečju. Ušel je gologlav in bös. V preiskavi je Ažman zaradi hudodelstva goljufije, tatvine in ponarejanja bankovcev.

Enkêta o dolenski železnici.

V soboto, 10. t. m., vršilo se je v tukajšnji magistratni dvorani važno posvetovanje. Kranjski deželni odbor povabil je namreč v zadevi dolenske železnice zastopnike raznih dolenskih občin in druge interese, da ukrenejo odločilni korake za dovršenje te zgradbe, ki bi donasala celi deželi, posebno pa dolenskim pokrajinam ogromne koristi. Razen deželnih odbornikov, zastopnikov trgovinske zbornice in ljubljanskega mesta udeležili so se posvetovanja gg. veletrgovci Gorjup, dr. A. Poznik, ravnatelj Auerspergovih grajščin Faber, c. kr. sodnik Lud. Golja, c. kr. major v pokoji M. Terbuhovič, ljudski učitelj V. Kmet, župan A. Stepic, metliški zastopnik L. Gangl, stavbeni podjetnik Prašnikar in inženir g. Wenusch. Deželni glavar grof Thurn je otvoril razgovor in rekel med drugim: Deželni odbor je z ozirom na sklep deželnega zbora z dné 17. oktobra 1883 si dovolil, čestito železniško enkêto povabiti k današnjemu posvetovanju, da se najdejo sredstva in poiščejo pota, ki bodo omogočila zgradenje dolenske železnice.

Skorej v vsakem zasedanju od l. 1866 sëm je kranjski deželni zbor sprejemal resolucije, ki so priporočale to velevažno železnično progo, in kranjska trgovinska in obrtniška zbornica je uže leta 1864 pričela se pogajati za gradenje železne ceste skozi dolenske kraje. Tudi dolenske občine in druge korporacije so se živo zanimale za to podjetje, in od vseh strani so se pošiljale peticije na obe hiši državnega zbora, in izročila se je spomenica na merodajnem mestu.

Vse te vloge so pojasnovale živo potrebo dolenske železnice in povdarjale, da jo tirjajo poljedelski, obrtniški in kupčijski interesi, da jo zahteva državna korist sama; da se le s zvezo z dalmatinskimi progami zamore povzdigniti blagostanje Dolenske. Tudi do Najvišjega prestola je šla lanske leto v ta namen deputacija in bila je milostivo sprejeta. Vlada je uže pred okupacijo Bosne sprejela zgradenje dolenske železnice v svoj program, tehnične proizvode vršile so se uže l. 1872 in dotični občni in nadrobni stavbeni projekt je bil tedaj uže predložen. Pogled na zemljevid nam kaže, da ima Kranjska v primeri z drugimi kronovinami sploh premalo železnice in vendar naše dosedanje prizadevanje ni imelo do sedaj zaježenega vspeha. Danes, po 18letnem bojevanju za železnico, leži pred nami odlok kupčijskega ministra o tej zadevi. Naša naloga bode, preudarjati, kako bi se na podlagi tega odloka zamogla vendar enkrat uresničiti naša želja in pričela delati železnica.

Meni se zdi, da je glavna stvar, kako bomo preskrbeli potrebni temeljni kapital; treba je denarja in zopet denarja! Pač bi bila potrebna normalna železnica, a za naše razmere imamo več upanja, da se napravi lokalna proga, ki mnogo menj stroškov prizadeva. Porabijo se lahko javne ceste in občinska pota — in cena je v našem položaju jako važen faktor! Odsek bode imel na-

logo, da ukrene vse potrebno, kar bode zamoglo pospeševati zgradenje.

Morebiti bi bilo dobro, izvoliti pododsek, ki bode pripravil potrebne predloge. Vodstvo državnih železnic je sedaj v rokah moža, ki ima pravi pogled in dobrohotne namene za razvoj ljudskega blagostanja — in to menim, da bode slavni odbor navduševalo in krepilo pri težavnem delu.

Tudi mestni župan g. Grasselli pozdravlja v toplih izrazih imenom ljubljanskega mesta članove železnične enkête.

V eksekutivni odbor so bili potem izvoljeni gg. Murnik, Luckmann, inženir Wenusch, Kušar in mestni odbornik Tomek. Svoje prvo posvetovanje imel bode izvrševalni odbor uže to sredo; nadejamo se, da se bode svojega važnega posla prijel z vztrajno, energično delavnostjo, ter da ga bodo podpirali vsi krogi našega naroda. Tako se bode vendar le, navzlic vsem denarnim nezgodam, dosegel „ein Ziel, auf's innigste zu wünschen“, dolenska železnica, in kmalu se bode po zelenih dolinah vinorodne Dolenske veselo razlegal ropot parne lokomotive!

Potem se je sestavil železniški odbor; voljen je bil per acclamationem grof Thurn predsednikom, njegovim namestnikom pa župan Grasselli. Poročevalec je bil cesarski svetnik Murnik. Po daljšem razgovoru, katerega so se udeležili skoraj vsi navzoči gospodje, se je sklenilo: Gledé na to, da za sedaj ni mogoče, doseči svetovne železnice iz Ljubljane čez Rudolfovo do zveze z ogersko-hrvatsko-dalmatinskimi železnicami, treba je potegovati se za zgradenje lokalne železnice na Dolenskem in voli naj se eksekutivni odbor, ki ima poizvedeti razne proge, denarstvene razmere in doneske interesentov in to redno poročati železniškemu odboru.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 12. maja. Predsednik objavlja cesarsko zahvalo za dokaze sočutja povodom smrti cesarice Marije Ane. — Schönerer nasvetuje predlogo zakona o časnikarskih popravkih. — Wagner interpeluje Schönererja zaradi znanih izrazov v zadnjem govoru. Medtem je bil Schönerer dvorano zapustil; predsednik je tega mnenja, da bi bilo najbolje, ako se stvar dalje ne razpravlja.

Kahira, 12. maja. „Reuterjev“ bureau javlja, da so se do Gordona odposlali seli po vseh količkah pristopnih potih, naznanja t mu Granvilovo poročilo z 23. apr. ter vprašat ga, koliko vojske da zahteva. Pogreša se pozitivna vest, da bode angleška vlada pomoči poslala Gordonu.

London, 12. maja. „Times“ poročajo, da je podpisana francosko-kitajska pogodba. Kitajsko cesarstvo priznava francosko pokroviteljstvo nad Tonkingom in Anamom v sedaj obstoječih mejah, pokrajini Luang-tong in Yuennan se odpreti splošnemu prometu, in Kitajska nima plačati nobene vojne odškodnine.

Bukarešt, 11. maja. V zadnji noči nameravano manifestacijo združene opozicije pred kraljevo palačo zabranila je policija in vojaštvo.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 12. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.85
„ „ „ srebri	81.50
Zlata renta	101.50
5% avstr. renta	96.25
Delnice narodne banke	854.—
Kreditne delnice	321.10
London 10 lir sterling	121.60
20 frankovec	9.64 ⁵
Cekini c. kr.	5.73
100 drž. mark	59.50

Tuji.

Dné 10. maja.

Pri Maliči: Kumitz, trgovec, z Dunaja. — Fröhlich, vinski trgovec, iz Št. Petra. — Rodbina Moline iz Tržica.

Pri Slonu: Dr. Barth, odvetnik, z Dunaja. — Müller in Friede trgovca, iz Gradca. — Ferjen, trgovec, z rodino, iz Celja.

Pri Avstr. carji: Kavalir, učitelj, iz Dovjega. — Kováčič, učitelj, iz Goričan.

Umrli so:

Dné 9. maja. Marija Pust, soproga hiš. posestnika, 45 l., Hradeckijeva vas št. 12, jetika. — Uršula Zadnikar, hči hiš. posestnika, 3³/₄ l., Črna vas št. 22, bronchitis. — Josipina Vamberger, redovnica reda sv. Vincencija Pavlanskega, 33 l., Kravja Dolina št. 11, plućnica.

Dné 10. maja. Marija Bončar, gostinja, 77 l., Pred skofijo št. 17, rak.

Dné 11. maja. Aleksander Tavčar, sin slikarja, 3³/₄ l., Gradišče št. 11, vodenica. — Emil Smukavec, visokošolec, 22 l., Sv. Petra cesta št. 42, sušica.

V bolnici:

Dné 9. maja. Marija Zatlér, delavka, 21 l., jetika. — Anton Lončina, delavec, 43 l., črevesno vnetje.

Tržne cene.

V Ljubljani 10. maja: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 30 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 4 gld. 87 kr.; reža 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 20 kr.; proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 41 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 90 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 72 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 42 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 87 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dné 10. maja.

Line: 28 6 15 66 57.

Trst: 39 11 20 25 45.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
10. maja	7. zjutraj	742.84	+ 9.3	bzv.	js.	0.00
	2. pop.	740.32	+22.4	vzh. sl.	„	
	9. zvečer	740.98	+13.4	„	„	
11. maja	7. zjutraj	741.08	+10.4	vzh. sl.	js.	0.00
	2. pop.	739.06	+24.2	zpd. sl.	„	
	9. zvečer	739.54	+16.6	bzv.	l. s v.	

Poziv.

C. kr. okr. glav. v Postojni dovolilo je z dopisom dné 7. t. m., št. 4602, shod županov tukajšnje doline in okolice. K temu shodu se razun gg. županov vabijo vsi drugi za blagor uboga ljudstva vneti domoljubi. Shod je odredjen na dné 18. maja t. l. ob 2. uri popoldne pri gos. M. Valenčiču (Fajdiguvcu) v Trnovem. Namen dogovora je, kako se bode vzajemno postopalo, da se zabrani tej dolini in celej obširni okolici preteča nesreča — prodaja vode Bistrice in Reke tržiškemu mestu.

Na podlagi razglasa c. kr. okr. glav. v Postojni od dné 31. marca t. l., št. 8229, naj dné 5. in naslednje dneve meseca junija t. l. nobenega gosp. župana z polnoštevilnim občinskim odborom v Bistrici ne manjka, kjer naj soglasno in brezpogojno proti prodaji omenjenih vodá svoje mnenje odkritosrečno izrečejo.

Vsaakega domoljuba sveta dolžnost je, v tem skrajnem času za blagor sedanosti in prihodnosti povzdigniti svoj glas! — V obeh slučajih nadejam se obilne udeležbe. Potemci naši bodo nam pa za izvojevani bor vedeli biti gotovo hvaležni, kajti voda Reka in Bistrica je še edina nit, na kateri obstoj in napredek sedanjega in vseh prihodnjih rodov zavisi.

Prem dné 11. maja 1884.

Andrej Frank

(45) župan.

Na prodaj

je iz proste volje

lepo posestvo

poleg Ljubljane blizu železnice in pri kantonski cesti ležeče. To posestvo meri nad 30 oralov dobrih travnikov, nad 20 oralov rodovitnih njiv in nad 12 oralov neposekanega, dobro zaraščene gojzda. Gospodarska poslopja so jako prostorna, novozidana in z opeko krita. Ker se pri prodaji stavijo prav ugodni pogoji, naj se blagovolijo le pravi kupec oglašiti pri gosp. Jožefu Regaliju na sv. Petra cesti št. 21 v Ljubljani.